

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

KA NEKAJ VEČ KOT
2c NA DAN DOBIVATE
"GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izveniš seboj,
nedelj in praznikov).
:: Citajte, kar Vas zanima ::

Telephone: CHelsea 3-1242

Reprinted as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

Lo. 30. — Štev. 30.

NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 12, 1941—SREDA, 12. FEBRUARJA, 1941

Volume XLIX. — Letnik XLIX.

NEMCI PRIHAJAJO NA BOLGARSKO

London je posvaril Bolgare

Kot pravi poročilo iz Varne na Črnem morju, je zadnjih 48 ur prišlo v Dobrudžo več sto nemcev v civilnih oblekah in osebe majhno prtljago. Vsa poročila soglašajo v tem, da na Bolgarsko niso prišli nemški vojniki in uniformah, toda Solija je navzlic temu zelo vznemirjena.

Poročilo iz Budimpešte pravi, da je celo brodovje velikih nemških transportnih aeroplanov, katerih vsaki more peljati 100 vojakov, letelo nad Budimpešto v smeri proti Rumunski in Bolgarski.

Ljudje so v 48 urah našli nad 100 takih transportnih aeroplanov, ki so leteli nad Budimpešto in kakoršnih so se Nemci posluževali tudi na Norveškem in pozneje na zapadni fronti.

Ti aeroplani so prepeljali najmanj 10.000 vojakov na Rumunsko, kjer je nemška armada čakala, da se odpre nova fronta, ko je enkrat Anglija prelomila diplomatske zveze z Rumunsko.

Turški časopisi zatrjujejo, da je več sto vojaških truckov na Bolgarsko pripeljalo nemške vojske, ki pod civilnimi suknjami skrivajo vojaško uniformo.

Nek nemški častnik se je izrazil:

"Naš cilj je Bosphorus in Sredozemlje. V Londonu pa je bilo zagroženo, da bo Anglija Bolgarski takoj napovedala vojno, ako se na Bolgarskem pokažejo nemški vojniki v uniformah.

Drugi znaki, da bo v kratkem na Balkanu izbruhnila nova vojna, so:

1. Vsa važnejša rumunska mesta so vsako noč zatemnjena. To pomeni, da se Rumunci boje, da bodo angleški aeroplani pričeli bombardirati petrolejske naprave.

2. Neko poročilo iz Istanbula

pravi, da so vsa angleška poslatništva v balkanskih prestolnicah prepeljala v Istanbul vse važnejše listine in da so poslaniški zbori vsak čas pripravljani na odpotovali.

3. Rumunska je naročila svojemu poslaniku v Londonu Radu Florescu, da se z vsem svojim uradnim stvarjem vrne v Bukarešto. Angleški poslanik v Bukarešti sir Reginald Hoare se pripravlja, da v petek odpotuje v Istanbul.

4. Holandska vlada v izgnanstvu v Londonu je po zgledu Angleže prikinila diplomatske zveze z Rumunsko in je naročila svojemu poslaniku Luciemu van Hoornu, da odpotuje iz Bukarešte.

Tisoč nemških aeroplanov na Bolgarskem

Poročilo iz Beograda pravi, da je do ponedeljka pristalo na Bolgarskem 1000 nemških aeroplanov in da so Nemci prevzeli vsa bolgarska letališča. Od 1. februarja je iz Rumunske prišlo na Bolgarsko več tisoč nemških vojakov. Po Donavi je bilo poslanih tudi več tankov.

Transportni parnik se je potopil

Iz Victoria, British Columbia so sporočili, da je pri Sisters Rupert, B. C., zadel ob pečine Rupert, B. C., zadel ob pečine vojaški transportni parnik "Kvichak" in se potopil. Trije mornarji so utonili, ostali člani posadke in potniki so pa rešeni.

Parnik "Kvichak" je naložil v Seattle, Wash., živila in več tovornih avtomobilov z Diesellovinimi motorji. Poleg 37 mož posadke je bilo na krovu tudi 23 potnikov, med njimi neka ženska. Parnik je bil 200 čevljev dolg ter je imel 1200 ton.

BALKANSKI DIPLOMATI ZELO NERVOZNI

Vsled preloma med Anglijo in Rumunsko so vse balkanske prestolnice zbeževale, v strahu pričakujoč, kaj bo prinesel jutrišnji dan. S Sušaka prihaja poročilo, ki pravi, da po italijanskih pristaniščih v severnem Jadranu nargoli italijanskega vojaštva. Posebno na Reko prihaja mnogo laškega vojaštva, ki ga ponači s konvoji prevažajo proti jugu. V Albaniji imajo Italijani že okoli 300.000 vojakov, z novimi ojačenji pa bodo skušali zloiniti grški odpor.

Nemčija še vedno upa, da bo mogla poslati svoje vojaštvo skozi Bolgarsko, ne da se temu bi protivila Turčija. In v tem slučaju se tudi Bolgarska ne bo upirala, zlasti še, ker je ruski poslanik A. Sobolev v la d o obvestil, da se Rusija ne bo vmešavala, ako bi Nemčija začela prehod za svojo armado skozi Bolgarsko. Kot vzrok je Sobolev navedel, da Rusija sedaj vojaško še ni pri-

pravljena, da bi mogla iti v vojno proti Nemčiji.

Neki turški diplomat pa je rekel, da bo turška armada z juga vpadla na Bolgarsko, ako bi pričela nemška armada korakati skozi deželo.

Nemčija ima na Rumunskem 300.000 vojakov, vojaške opreme pa še mnogo več. Poleg tega pa ima še pripravljeneh 9 divizij, da prično prihajati v Rumunsko.

Jugoslavija ima pod orožjem 500.000 vojakov, Bolgarska pa 200.000. Turčija ima v evropski Turčiji 500.000 vojakov. Ako ima Nemčija zagotovilo Turčije, da je ne bo ovirala pri njenem prodiranju skozi Bolgarsko, tedaj bo s svojo sedanjo armado kos svoji naplogi. Ako pa se bo Turčija temu protivila, potem bo Nemčija začela na Bolgarskem na velik odpor, zlasti še, ker je hitevala prehod za svojo armado skozi Jugoslavijo, bolj naklonjena Angliji kot pa Nemčiji in se bo v tem odporu pridružil Bolgarski in Turčiji.

KATEDRALA SV. PAVLA V LONDONU

Stolna cerkev sv. Pavla v Londonu se nepoškodovano dviga nad dimom, ki prihaja iz hiš, katere so z dinamitom razstrelili angleški inženirji, ker so jih nemške bombe tako poškodovale, da je bila nevarnost, da se poderejo.

PREDLOGI AMER. DELAVSKE FEDERACIJE

Izvršilnemu odboru Delavske federacije še vedno ni povšeči poslovanje Delavskega urada. Wagner. postavbo bi bilo treba precej spremeniti.

Četudi je bil Delavski urad (National Labor Relations Board) v marsikaterem pogledu reorganiziran, ter se je ta reorganizacija završila na priporočilo Ameriške delavske federacije, izvršilni odbor Federacije še vedno ni zadovoljen. Zdaj zahteva amandiranje Wagnerjeve postavbe, na kateri temelji poslovanje Delavskega urada.

Delavski urad tvori zdaj trije člani. William Green priporoča, naj bi jih bilo pet.

Volitve za zastopstvo pri kolektivnih pogajanjih naj bi se tako vršile, da bi bila vpoštevana tudi priporočila manjšine.

Nekateri člani izvršilnega odbora Federacije zahtevajo, naj bi glede vsake količaje dvomljive odločitve Delavskega urada spregovorilo sodišče odločilno besedo.

POTRESNI SUNKI NA VZHODU IN ZAPADU

Po mnenju strokovnjakov je bilo središče potresa nekje v Pacifičnem oceanu. — Tudi na Japonskem je bil potres.

V nedeljo so dospelo iz raznih krajev dežele poročila o precej hudih potresih. Aparati na opazovalnici Fordham univerze so zaznamovali potres v oddaljenosti 2610 milj.

Iz St. Louisa so sporočili o močnih potresnih sunkih; isto tako tudi iz Eureka, Cal.

Perry Byerly, profesor na kalifornijski univerzi, je ugotovil središče potresa nekje v Pacifičnem oceanu, daleč proč od kalifornijske obali.

V marsikaterem slučaju sklenijo delavci s podjetnikom takojenomenovano "bona fide" pogodbo. To je nekakšen medsebojni sporazum, dosežen brez vsakega zunanega vpliva. Dolavski urad marsikakšno tako "bona fide" pogodbo razveljavi, v bodoče naj bi pa ne imel te pravice.

Nemška armada je pripravljena

Zadnje poročilo po radio pravi, da je nemška armada na rumunskem popolnoma pripravljena, da vpadne na Bolgarsko in da se je kralj odpeljal iz Sofije ter se nahaja v nekem kraju, kakih 60 milj od glavnega mesta. Bolgarska armada je večinoma zbrana na jugovzhodni meji proti Turčiji.

V Združenih državah ni povzročil potres nobene materialne škode, precej je pa preplašil prebivalce raznih krajev.

Dosti hujše je bilo na Japonskem. Iz Tolia poročajo, da je potres porušil veliko tovarno v predmestju ter da je pod razvalinami izgubilo troje oseb življenje.

Nad dvajset delavcev je bilo poškodovanih,

Willkie pričal pred sen. odborom

Ob povratku v Združene države ga je pozdravila žena in veliko število prijateljev. — Senatni odbor ga je pozval, naj pove svoje mnenje o pomoči Angliji.

V nedeljo se je vrnil v Dixie Clipperjem v Ameriko Wendell L. Willkie, ki je jeseni kandidiral na republikanskem tiketu za predsedniški urad. V Angliji je bil štirinajst dni ter je ob tej priliki obiskal tudi Irsko.

Njegov obisk je bil baje povsem zaseben, četudi mu je pred odhodom izročil predsednik Roosevelt pismo za angleškega ministrskega predsednika Winston Churchilla.

Ob povratku ga je pozdravila njegova žena, veliko število prijateljev in seveda tudi cela množica časniških poročevalcev.

V podrobnosti svojih opazovanj in dognanj se ni spuščal, rekel je pa časnikarjem, da se v Angliji nihče ne zanaša, da bi postala Amerika aktivna vojna zaveznica Angleže. Angleži seveda upajo, da jim bodo Amerikanci kot svobodni in demokratični ljubeč narod, naklonili vso materialno pomoč.

— In Angliji je treba pomagati, — je poudaril Willkie. — Kajti če ji ne pomagamo, nam preti resna nevarnost, da se zapletemo v vojno. Nasprotniki predloge, ki jo je poslanska zbornica odobrila in

jo mora odobriti še s enat, trdijo, da nas bodo posledice te predloge pahnil v vojno, kar pa po mojem mnenju ni res. Vojni se bomo izognili edino le v slučaju, če bomo Angliji pomagali.

Za časa svojega obiska v Angliji se je Willkie temeljito posvetoval z ministrskim predsednikom Winstonom Churchillom ter z ministri Clementom Atleejem, Anthony Edonom in lordom Beaverbrookom.

Poročilo o teh konferencah ni bilo poslano v Ameriko in sicer iz "razlogov varnosti".

Stoječ ob strani svoje žene, je rekel časnikarjem: — Nikar ne mislite, da vam kaj prikrivam. Videl sem pa toliko in v tem kratkem času toliko doživel, da moram najprej razpredeliti svoje misli. Zaenkrat naj vam rečem le toliko, da nekatere stvari v Angliji niso tako hude in usodne kot si jih v Ameriki predstavljamo. Odgovarjati mi pa ni moglo samo z besedicama "da" in "ne". Človeku je treba vedeti in videti, koliko tovarn, poslov in stanovanjskih hiš so porušile nemške bombe ter vse to primerjati s splošnim polo-

žajem. Edinole na ta način si je mogoče ustvariti že vsaj približno sliko.

Angliji je treba pošiljati rušilce, bombnike in trgovske ladje. — Ako bo Anglija premagana, bodo Združene države v 30 dneh v vojni.

Včeraj je bil Wendell L. Willkie zaslišan pred posebnim senatnim odborom glede administracijske predloge, naj bi narod Združenih držav pooblastil predsednika Roosevelta, naj nakloni Angliji vso pomoč, ki je po njegovem mnenju potrebna.

Kakor znano, se Wendell Willkie s to predlogo povsem strinja, česar mu mnogi republikanci, ki so mu pomagali k predsedniški nominaciji, ne bodo nikdar odpustili.

Willkie, ki je tekom predsedniške kampanje zelo kritiziral Rooseveltovo vnanjo politiko, je senatnemu odboru rekel, da naj Združene države pošljejo Angliji vse bombnike, razun onih, ki so potrebni za vezbanje, trgovske ladje in vsak mesec 5 do 10 rušilcev.

Med drugim je Willkie tudi izjavil, da bodo Združene države v 30 dneh v vojni, ako bo Anglija premagana.

Ko je Willkieja senator Bennett Champ Clark opozoril na njegove izjave tekom predsedniške kampanje, v katerih je ostro napadal Roosevelta in mu očital, da s svojo vnanjo politiko vodi deželo v vojno, je Willkie odvrnil:

"V kampanji sem skušal Roosevelta poraziti. Bil pa je izvoljen. In sedaj je moj predsednik. Sedaj pa se borim samo za eno: za narodno edinstvo. Mislim, da so nekatere predsednikove pripombe glede vnanje politike lahkomišljene. Toda spor v kampanji je ameriški narod resil nasprotno mojemu mnenju. Porota je glasovala proti meni. In sedaj je vse končano."

Na tozadevno vprašanje senatorja Vandenbergja je Willkie odgovoril, da v sedanjem času ne bi glasoval za vojno napoved, pač pa bi glasoval za predlogo, da Anglija čimprej dobi ameriško pomoč.

NOVA ORGANIZACIJA:

"UNITED AMERICANS"

Njen glavni cilj bo podpirati vnanjo politiko predsednika Roosevelta. — V načelstvu je tudi William Green, predsednik A. F. L.

Prejšnji teden je bila ustanovljena nova organizacija, čije cilj je "mobilizirati narodno edinstvo v uri, ko se je približala demokraciji največja kriza."

Nova organizacija se imenuje "United Americans".

Vodstvo je objavilo naslednji načrt:

— Vnanjo politiko predsednika Roosevelta je treba podpirati z večjo vnemo ter priporočiti vse odredbe, ki so za izvedbo take politike potrebne.

— Vsa strankarska politika naj stopi v ozadje.

— Za ojačenje narodne obrambe je treba vse žrtvovati.

Murray konferira . . .

Iz Pittsburgha, Pa., poročajo, da je bil voditelj CIO, Philip Murray, zopet več ur pri Williamu Beye, podpredsedniku United States Steel Corporation. Razpravljala sta o zahtevah organizacije glede višjih plač in reviziji obstoječe pogodbe. Razprava se bo najbrž še ves tekoči teden nadaljevala. Konci meseca se bo začel Murray pogajati z zastopniki Crucible Steel Co,

— Javnosti je treba pojasniti cilje, načine in namene diktatorskih napadov na civilizacijo.

— Odločno je treba nastopiti proti vsem skupinam, ki skušajo zavajati ameriški narod.

Novo organizacijo so ustanovili razni vplivni močje. Med ustanovniki je tudi William Green, predsednik Ameriške delavske federacije.

NA KUBI JE ZAVLADAL MIR

Predsednik Batista je poslal tudi tretjega zarotnika v Florido. — Parlament je odpravil vojno stanje.

Predsednik kubanske republike Fulgencio Batista je sklical skupno sejo poslanske zbornice in senata, da odpravi vojno stanje, ki je bilo proglašeno za dobo petnajstih dni. Nadalje je rekel Batista, da je v deželi zavladal mir in red. Oblasti so prišle pravočasno na sled zarotnikom, ki so nameravali strmoglaviti obstoječo vlado in usmrtiti sedanjega predsednika.

Dva voditelja zarotnikov, namreč podpolkovnika Bernarda Garcia in polkovnika Jose

Pedraza je dal Batista z letalom odpeljati v Miami, Florido. Garcia je bil svoječasno načelnik kubanske policije, do čim je bil Pedraza načelnik armadnega generalnega štaba.

V Florido je poslal tudi tretjega zarotnika, polkovnika Angela Gonzaleza, ki je moral resignirati kot poveljnik kubanske mornarice.

Iz službe je bilo odpuščenih tudi več drugih armadnih in mornariških častnikov.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovenic Publishing Company, (A Corporation).
Frank Baker, President; J. Lupsha, Sec. — Place of business of the
corporation and address of above officers: 216 WEST 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

48th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.

Subscription Yearly \$6.—, Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—;
za štiri leta \$12.—. Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.
Za inozemstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-1242

VOJNI CILJI ANGLIJE

Poslanska zbornica je torej po dolgotrajni debati odobrila takimenovana "land-lease" predlogo, ki daje predsedniku Rooseveltu pravico pomagati državam, ki so v vojni z diktaturami.

Te države so zaenkrat Anglija, Grška in Kitajska, v kratkem času se jim pa utegne še kakšna druga pridružiti.

Namen predloge je, dati predsedniku pravico odločiti, kakšna pomoč bi najbolj zalegla in v kakšnem obsegu naj jo bodo deležne junaške države, ki bi, navezane na svoja lastna sredstva, v boju prav gotovo podlegle.

Predloga je bila sprejeta z nekaterimi dodatki in spremembami, v bistvu je pa ostala ista.

Zdaj jo mora še senat odobriti, nakar bo s predsednikovim podpisom postala zakon.

Poteklo bo pa še najmanj troje tednov, predno se bo to zgodilo, kajti dolgovazne debate in zaslišanja vzamejo precej časa.

Zaslišanja so v gotovem oziru zelo zanimiva. Tako sta naprimer senatorja Wheeler in Nye predlagala, naj Rooseveltova vlada počvze pri Angliji in Nemčiji za njune vojne cilje.

Po splošem mnenju bi v sedanjem času debata o vojnih ciljih ne bila na mestu. Če bi Anglija in Nemčija odgovorili, bi bil odgovor obvezen edinole za Anglijo, nekakor pa ne za Nemčijo. Nemčija se namreč ne drži nobene mednarodne pogodbe, četudi se nanje včasih sklicuje, posebno takrat, ko misli, da ji bo mogoče na ta način kaj doseči.

Čemu torej spraševati Hitlerjevo vlado za vojne cilje? S tem bi ji bila dana le prilika za propagando.

Istotako nesmiselno bi bilo v tem času pozivati Churchill, naj pove, kaj hoče Anglija. Baš zdaj preti Angliji od Nemčije odločilen napad.

Anglija že vojuje vojno za življenje in smrt. V slučaju Hitlerjeve zmage se ne bo vresničil noben vojni cilj Anglije. Nacijska diktatura bo skrbela, da se ne bo.

V Evropi je namreč zavladal svojevrsten položaj. Skoro bi se lahko reklo, da Hitler s svojo vojno proti svetu v gotovem pogledu nič ne riskira. Če bo zmagal, bo pač zmagal. Svetu bodo vladali nacija, kot so pred nekaj tisoč leti vladali tedaj znanemu svetu Rimljani.

Če pa Hitler izgubi vojno, bo najbrž Nemčija še naprej obstajala, kakor se tudi Francija ni zrušila po Napoleonovem porazu.

Riziko je torej za Nemčijo razmeroma majhen, kajti Angliji bi niti na um ne prišlo napraviti iz Nemčije angleško kolonijo.

Anglija namreč ni napadalka, pač pa Hitler. Anglija sploh nima nobenih drugih ciljev kot ubraniti se napadalec.

Nadaljna poročila

Angleži bombardirali vpadna pristanišča

Angleško vojno brodogojstvo je pričelo ofenzivo proti pristaniščem, ki so jih zasedli Nemci v rokavskem prelivu. Angleške bojne ladje so večeraj silovito bombardirale belgijsko pristanišče Ostende, kjer je glavno pristanišče za nemške podmornice. Angleški aeroplani so tudi bombardirali 9 francoskih mest ter Rotterdam in nekatera holandska letališča.

Posebno hudo pa je bil prizadet Hanover v Nemčiji. Mesto je bilo skoro popolnoma porušeno.

General Franco v Italiji

Španski diktator general Francisco Franco je večeraj skozil Francijo prišel v Italijo, kjer se je sestal z Mussolinijem.

Sinoči se je iz Vichyja odpeljal maršal Petain na Riviero, kjer se bo v svoji vili v Villeneuve-Loubet sestal z generalom Franciom, ko se bo vrnil s svojega sestanka z Mussolinijem. Po kratkem razgovoru se bosta skupno peljala v Montpellier, od koder se bo Petain vrnil v Vichy, general Franco pa v Madrid.

Gibanje diplomatov omejeno

Vsi inozemski diplomati v Rimu so bili obveščeni, da ne smejo odpotovati iz Rima brez posebnega dovoljenja italijanske vlade. Najprej je bil o tem ustmeno obveščen ameriški poslanik William Phillips, p ozneje pa so bili pisмено obveščeni še ostali poslani. Od sedaj naprej, ako bo hotel kak poslanik, ali pa poslaniški uradnik potovati iz Rima, bo moral pisмено prositi italijansko vlado za dovoljenje.

Iz Jugoslavije

Dvojno življenje vlomilca.

V Sremski Mitrovici in v okolici je te dni zbudila veliko pozornost aretacija vlomilca Kosea Bogosavljevića. Bogosavljević, ki je nedavno v Rumi, Sremski Mitrovici in Igru in celo v Beogradu zagrešil številne zločine, se je nekaj časa hlinil kot dostojen in vester meščan, živel je takorekoč dvojno življenje. V svoji meščanski vlogi je občeval v dobri družbi in je bil tudi pri mnogih trgovcih in poštenih obrtnikih zelo priljubljen. Na ta način se mu je posrečilo pridobiti zaupanje teh. Večinoma premožnih ljudi. Vabili so ga na dom in tako je spoznal njihove stanovanjske razmere.

Zato mu je bilo tem lažje ponoči vdreti v stanovanja svojih prijateljev. Na ta način je prišel pri svojem zadnjem, v Beogradu izvršenem vladu v posest 142.000 din. Po tem zločinu so mu postala tla v Beogradu vroča in se je podal v Sremsko Mitrovico. Da bi odvrnil sum tega velikega vlomila od sebe, je kmalu po svojem prihodu v Sremsko Mitrovico zagrešil manjšo tatvino, nakar se je sam javił sodniku. S tem trikom je hotel v očeh oblasti veljati za malega nepridiprava, ki svojo prvo manjšo tatvino globoko obžaluje in se hoče prostovoljno pokoriti. Na ta prekanjen način je skušal odvrniti od sebe sum beograjske policije.

Sodnik ga je po zaslišanju izpustil. Ko pa je zapušal sodniško poslopje, so ga pri vhodu prijeli policijski agenti, ki so našli njegov sled in bili prepričani, da je prav on odnesel 142.000 din. Zločinec je najprej ušel agentom in se spet zahtekel v sodnikovo sobo. Sodniku je zatrjeval svojo nedolžnost in dejal, da ga hočejo proti nalogu sodišča aretirati. Ko pa je sodniku postala zadeva jasna in je Bogosavljević uvidel, da je zašel v past, je skušal skočiti skozi okno na dvorišče in od tam pobegniti. Policijski agenti in orožniki pa so v zadnjem hipu preprečili beg in zvezali zločince. Policija je preiskala stanovanje njegove žene, ki biva v Igru. Tam je ugotovila, da je Bogosavljević za ukradeni denar kupil svoji ženi dragocen nakit. Sploh je njegova žena že delj časa žvela

razkošno in so se ljudje čudili, odkod jemlje denar. V stanovanju so poleg nakita našli tudi 50.000 din gotovine.

Zagoneten umor župana.

Iz Pirota poročajo, da so v bližnjem Sinjeu ob veliki udeležbi pokopali dolgoletnega župana Djordja Vučića, ki je padel kot žrtev zahrbtnega zločina. Vučić je bil izmed najuglednejših mož daleč naokrog. Imel je velik mlin, zaradi katerega si je nakopal precejšnje število nasprotnikov in vsa znamenja kažejo, da je bila zoper njega sklenjena zarota. Morilec je vsekakor vedel, da bo Vučić usodno noč spal v svojem mlinu. Umoril ga je najbrž s sekuro. Nato je položil morilec truplo na mlinški kamen, da bi ustvaril videz, kakor da se je pokojnik ponesrečil. Orožništvo vodi obširno preiskavo.

Spet zločin nad trgovsko družino.

V Sarajevu je na dobrem glasu trgovska družina Jakoba Berberovića. Nedavno se je pri njej zgodila tatvina in družina je osumila 63-letno oddaljeno sorodnico Gospojo Berberovićevo. Njen sin Hamdija, star 33 let, ki je že dolgo vdan alkoholu, se je v jezi odločil za maščevanje. Usodnega dne je planil v Berberovićevo hišo. Ker ni našel nobene ga moškega, je izvršil strašno četo nad dvema ženskama, ki jih je našel v hiši. S seboj je prinesel v zavoju sekuro, s katero je preklal lobanjo trgovčevi soprogi Milici Berberovićevi. Nato je še smrtno nevarno ranil njeno 35 letno hčerko Klano, soprogo trgovca Asima Delića, mater peterih nedolastnih otrok. Z okrvavljeno sekuro se je nato podal na bližnjo policijsko postajo.

65.000 dinarjev zakopanih v zemlji.

V noči med 13. in 14. oktobrom lani je bila na osebnem vlaknu med Osjekom in Zagrebom industrižen Arnoldo Bauerju, ki je spal, ukradeno iz žepa listnica, v kateri je imel 91 tisoč din. Do aretacije tatu je prišlo čisto slučajno. Zagrebška policija je v neki kavarni

BLAZNIKOVA Pratika

za leto 1941

Cena 25c

s poštino vred.

KNJIGARNA

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

prijela zloglasnega žeparja Jovana Dragaša in nekega njegovega prijatelja. Na policiji je pri zaslišanju Dragaš takoj priznal, da je ukradel listnico industrižen Bauerju. Trdil pa je, da je ves denar že zapravil na potovanju. Poleg tega je trdil, da je 40.000 din izročil v shrambo zagrebškemu starinarju Mavri Voglu. Dalje je povedal, da se razni nakupljeni predmeti in vsa garderoba, kupljena z ukradenim denarjem nahaja v zdravilišču Brestovac, kjer se je Dragaš pred kratkim zdravil. Dragaša so z avtom takoj peljali v Brestovac, kjer so v garderobi našli vse stvari, kupljene z ukradenim denarjem. Medtem pa so na policiji zasliševali prijatelja, ki so ga aretirali skupaj z Dragašem. Ta mož je po daljšem oklevanju povedal, da je Dragaš zakopal denar neke ob Savi, ne ve pa točno, kje. Nato je izjavil, da se natanko spominja, kje je denar zakopan in da je pripravljen spremljati orožnike tja. Dejal je, da je pristotoval, ko je Dragaš zakopal denar. Ko so ga na policiji vprašali, kako je to, da ni tega denarja odnesel, ko je vendar vedel, kje je zakopan, je mož odgovoril: "Jaz ni sem zločinec, čeprav sem že imel posla s policijo. Jaz sem tat malega kalibra in imam pred ti sočaki velik respekt." Moža so odpeljali k Savi, kjer jim je pokazal, kje je denar zakopan. Našli so res v globini 25 cm 65 tisoč dinarjev v bankovcih po 1000 din, ki so bili zloženi v usnjeni listnici, ki je bila zavita v robec in papir. Tako bo okradeni industrižec dobil povrnjen vsaj del ukradenega denarja in pa predmete, ki jih je tat kupil za ukradeni denar.

Po štirih mesecih odkrit zločin.

V okolici Virovitice je živel upokojeni orožnik Vudrag, o katerem so krožile govorice, da

Peter Zgaga

PREDPUSTNO DARILLO

I.

To, kar vam bom zdajle povedal, se je res zgodilo v bližini mojega rojstnega kraja. Zdaj, ko že vse tri — namreč Kafola, njegovo ženo Katro in gospodično Mici — krije črna zemlja, jo lahko povem. Potomec niso zapustili nobenega, ki bi me vlačil pred sodnijo in me toži zaradi razžaljenja časti.

Kafol je bil penzioniran žandar, navzlic svojim šestdesetim letom še vedno čvrst in krepak dedec, le nekoliko naglušen in kratkoviden je bil. Z ženo Katro sta imela majhno hišico, malo vrtička, dve njičici, dva prašička, nekaj piščet in kozice.

Prav lepo in v miru bi živela, kajti Kafol ni ne pil ne kadil in tudi kvartal ni, imel je pa drugo, še vso hušo slabost: za babami je letal, dedec prikurjen, sram naj ga bo!

Povedati so vedeli, da je bil že v mladih letih tak, da ni bila nobena kijklja varna pred njim in je bilo vse njegovo, kar mu ni na drevo uslo. Včasih je pa še z drevesa stresel, če se mu je zdel sadež res dober, okusen in zadosti vabljev.

Oh, koliko je zaradi te dedecove neumnosti njegova uboga Katra pretrpela in prejkajala. Pa ni vse nič pomagalo. In nič ni zaleglo, če so ga fantje, ko so ga dobili pod oknom, potumkali v Idrijo in mu jih za dobro mero še toliko naložili, da jih je komaj nosil.

ina prihranjenega precej denarja. To je znanilo kmeta Panića in njegovo ženo Milko, da sta najela nekega Bogdanovića in pripravila umor. Panić in Bogdanovića sta ponoči vdrla v Vudragovo stanovanje in zahtevala denar. Ker ga jima Vudrag ni hotel izročiti, sta ga začela zverinsko mučiti, dokler ni nesrečni Vudrag zaradi ran omedlel in kmalu nato izdihnil. Tedaj sta prebrskala vso hišo in našla ter odnesla 1400 dinarjev. Oblasti so takoj uvedle preiskavo, pa niso našle nobene sledi za zločince. Šele čez štiri mesece se je neka kmetica spomnila, da je videla po umoru Panićevo ženo, ko je prala krvavo srajko. Ko so Panićevo prijeli, je po daljšem taženju priznala in izdala svojo ga moža ter Bogdanovića.

Ko so leta pritisnila, seveda, da ni bil več tako izbiren, ampak mu je vse prav prišlo, naj je bila Micka, Marjana a Micon.

Za svoja leta je bil še precej krepak in postaven, mustae si je črno barval in jih kvišksvedral, da so mu štrlele sko ro prav v oči. Dasi ni nosil več žandarske čelade, pač pa š rokorkrajni klobuk, se ni nikomur odkril, ampak le salutira. Opravljivi jeziki so rekli, zato, ker je bil plešast kot s. na gola pošast.

Tako so njemu in njegovi Katrji potekali dnevi.

Nji v garanju in trpljenju njemu v domišljavosti, da še zmerom fant od fare in č. ženske nimajo pod božji soncem drugega opravka ko misliti nanj in hrepeneti p. njem.

Moj rojstni kraj je bil ta kot so bila in so menda še zd. vsa slovenska mesteca, trgi i vasi.

Če človek na enem koncu me sta zakašlja, pravijo ljudje v drugem koncu, da je že k. pljunil, če opazijo dekleta, k. še fantu nasmehe, že ugibajo kdaj da bo krst. Novice se rijo hitreje kakor po radiju i telefonu, in so, posebno če s. k. čkejo zakonskega življenja al ljubezenskih zadev, tako obil. ne in mastne, da se od njih ka cedi.

V splošnem so pa živeli v miru in strahu božjem; nič n. razburilo in vznemnilo njihove vsakdanjosti. Dan je bil dnev. podoben, teden tednu in mesec mesecu. Edina sprememba je bila, da so se pozimi nad mrazom pritoževali, poleti pa nad vročino. Življenje je pa šlo na prej svojo pot.

Nekega zimskega dne pa ka da bi tresčilo med mirno prebivalstvo: — Bezljakova se je vrnila iz Trsta!

Bezljakova Micka, o kateri se nekaj mesecev po njenem odhodu začele krožiti najrazličnejše govorice: da je v Trstu služila pri nekem grofu, in da se je stari grof tako zagledal vanjo, da jo je za ženo vzel. Pa stari ni prav dolgo užival njene mladosti. Kar zivilo ga je kakor ovenelo bilko v žarkem soncu. Komaj toliko časa je imel, da je testament napisal in vse svoje premoženje zapustil svoji mladi ženi, ki ga je komaj tri mesece po poroki z zvonjenjem po vseh tržaških cerkvah, s tremi gospodi, šestimi ministranti, z godbo, puščelji in kranečni svečano pokopala. Govorili so, da ji je zapustil tri gradove, dve palači, šest parov konj, dve kočiji, denarja pa toliko, da bi ga do smrti ne prestela, pa če bi živela sto let.

Vse to so bile pa le prazne čenče, kar je najbolje vedela njena mati, stara Bezljačka, ki je preživljala samotne dneve v skromni hišici ter vsak mesec redno dobila od hčere nekaj kronice, da je bilo za moko, soli in zabelo in za kakšen požirek vina ob nedeljah in praznikih. Materi je bilo znano, da služi hči pri dobrih ljudeh, ki so prav zadovoljni in dobri z njo.

To je bilo res. Testo o grofu, konjih in palačah so bile pa le marnje, brez veljave in podlage.

— Bezljakova se je vrnila iz Trsta!

Ta novica je seveda tudi staremu Kafolecu priletela na uho. Pred zrcalo je stopil, muštnice navihal, klobuk popravil, emoknil z jezikom in zamrmral: — Bo pa treba pogledati, pogledati, kaj in kako! (Dalje jutri.)

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki . . . Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premoženje \$4,500,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 122.55%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštini in nadovalnosti podporni organizaciji, KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA, kjer se lahko zavaruješ za smrtne, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate s danje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te močeno in bogate katoliške podporna organizacije, pritrudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovalnici in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in bogate katoliške podporna društva K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago Street,

Joliet, Illinois

DARILNE POŠILJATVE v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

100 DIN	\$ 2.80
200 DIN	\$ 5.60
300 DIN	\$ 8.40
500 DIN	\$ 14.00
1000 DIN	\$ 28.00
2000 DIN	\$ 56.00
5000 DIN	\$ 140.00

V DINARJIH

50 LIR	\$ 2.85
100 LIR	\$ 5.70
200 LIR	\$ 11.40
300 LIR	\$ 17.10
500 LIR	\$ 28.50
1000 LIR	\$ 57.00
2000 LIR	\$ 114.00

V LIRAH

Ker zaradi položaja v Evropi parniki nereditno vozijo, tudi za izplačila denarnih pošiljatev vzame več časa. Zato pa onim, ki žele, da je denar naglo izplačan, priporočamo, da ga pošljejo po C A B L E ORDER, za kar je treba posebej plačati \$1.—.

Vred razmer v Evropi ni mogote v Jugoslavijo in Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo v dinarjih oz. lirah. Isto velja tudi za vse druge evropske države.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street, New York

Kanadski Vestnik

Poročila iz raznih naselbin, kjer biva in delajo Slovenci

Dežela zlata in zlatoiskalcev . . . DOSTI JE POKLICANIH, A LE MALO IZVOLJENIH

Zdi se, da ni v rudarstvu nič bolj razburljivega kot je nenaden naval ("rush") na zlato ali na kakšno drugo dragoceno kovino. In menda ni večjega razočaranja kot je razočaranje, ki ga povzroči varljiv naval.

Kdo povzroča take varljive ("fake") navale? V največ slučajih prospektorji, ki v prvem navdušenju več vidijo, kot je pa res. Mnogokrat je poskus prospektorjev, da odvrnejo zanimanje v drugo smer. Dogodili so se pa že slučajji, ko je že skoro bankrotni trgovec o bogatel, ker je nakvasil ljudem, da je v njegovi bližini zlato, in k marsikateremu zakonitnemu podjetju daleč v hribih so množice, gnane od pohlepa po zlatu, utrle široko vozno pot, da mu je bilo s konjsko vprego ali v avtomobilom lažje priti v stik s civilizacijo.

Posledice takega varljivega navala so preklinajoči prospektorji, ki se vračajo praznih rok; pretnje, grožnje in očitki. Kmalu pa srd izhlapi, razburjeni duhovi se pomirijo, in vse je pri starem.

Več rushev se je na cilju razbilo kot jih je bilo uspešnih. Kar iznenada se je namreč raznesla vest o velikih skladih zlata v tej ali oni okolici. Zlatokopi so trumoma drveli tja. Res so mogoče našli kakšne borne sledi o dragoceni kovini. Začeli so kopati in se potiti. Skoro ne mine več dni, ko so vsakdanje potrebe, so iskali in kopali. Slednji jim pa pade orodje iz otrpljivih rok. Zlata ni. Vse nade so bile varljive. Porazno razočaranje ugasne zadnjo lučko upanja.

Eden najznamenitejših rushev je bila leta 1903. V Cobaltu, Lorrainu in Gowgandi so zasledili srebro, kar je navdušilo prospektorje, da so preiskali vse ozemlje v bližini in daljni okolici. Brez vsakega posebnega uspeha, seveda.

Leta 1909 sta prišla dva prospektorja iz okolice Sesequinike, severno od sedanjega mesta Swastika ter dala v Haileybury prečiniti svoje vzorce nekega cenilca. Po par dneh se je zvedelo, da je v vzorcih precejšen odloček zlata, dasi sta iskala srebro.

Ljudje, kakor da so podivjali. Celo množice prospektorjev s čolni, vrečami in orodjem so se odpravile proti severu. Več železničarjev, ki so slikali o novem razkritju, je pustilo svoje službe. Kar z vlakom so poskakali in odšli za zlatom.

Bogati zakladi bi imeli l ežati dvajset milj zapadno od Sesequinike ob Caribou jezeru. Iz vsega pa ni bilo nič.

Začelo se je s tem, da je neki prospektor po imenu Beiderman, ki je prospektal in lovil v tisti okolici, s svojimi tovarišem naletel na nekaj blestajočih se kamnov. Sta sta cenilec, ki je ugotovil v kamnu zlato. Ozemlje sta "stakala" (označila s količiki) in začela potem kopati. Uspeha pa ni bilo nobenega. Vsi tisti mnogostevilni prospektorji, ki so prišli za njima, so se razočarani vrnili.

Navali oziroma rushi nastanejo na razne načine. Spomladi leta 1916 sta dve skupini, do bro pazeči druga na drugo, sedli v Bourkes na vlak T. & N. O. železnice. Člani prve skupine so domnevali, da člani druge skupine nekaj vedo, do-

čim so bili člani druge skupine -koro pričrpani, da ve prva skupina za bogate zaklade zlata ali srebra.

Dospeli so do Kowkasha, nato pa odveslali po Johnson reki do velikega slapu, kjer je bilo izredno dosti rib.

Nekega dne je prišel v njihovo kempu prospektor King Doods ter povedal, da je našel zlato. Šli so pogledat ter res dobili v kremenju sledove zlata. Ozemlje so zastakali ter se odpeljali v mesto rekordar svojo najlbo.

Posledica njihovega pripovedovanja je bil eden največjih rushev, kar jih je kdaj videl Sever.

Tisti čas sta vozila samo dva vlaka iz Cochrane do Kowkasha. Dva na teden pa kmalu nista bila dovolj. Vlaki so začeli voziti vsak dan in vsak je bil poln prospektorjev.

King Doods je prodal svoj član za veliko vsoto denarja. Navzlic neumornemu kopanju in iskanju pa zlatoiskalci niso našli ne zlata ne nobene druge žlahtne kovine. Še danes se ne ve, kako je bilo s tisto rečjo.

Po splošnem mnenju je nekdo namenoma raztrosil nekaj zlate rude, na katero so se vjeli pohlepni kalini.

(Dalje prihodnjic.)

Tisti čas sta vozila samo dva vlaka iz Cochrane do Kowkasha. Dva na teden pa kmalu nista bila dovolj. Vlaki so začeli voziti vsak dan in vsak je bil poln prospektorjev.

King Doods je prodal svoj član za veliko vsoto denarja. Navzlic neumornemu kopanju in iskanju pa zlatoiskalci niso našli ne zlata ne nobene druge žlahtne kovine. Še danes se ne ve, kako je bilo s tisto rečjo.

Po splošnem mnenju je nekdo namenoma raztrosil nekaj zlate rude, na katero so se vjeli pohlepni kalini.

Tisti čas sta vozila samo dva vlaka iz Cochrane do Kowkasha. Dva na teden pa kmalu nista bila dovolj. Vlaki so začeli voziti vsak dan in vsak je bil poln prospektorjev.

King Doods je prodal svoj član za veliko vsoto denarja. Navzlic neumornemu kopanju in iskanju pa zlatoiskalci niso našli ne zlata ne nobene druge žlahtne kovine. Še danes se ne ve, kako je bilo s tisto rečjo.

Po splošnem mnenju je nekdo namenoma raztrosil nekaj zlate rude, na katero so se vjeli pohlepni kalini.

Tisti čas sta vozila samo dva vlaka iz Cochrane do Kowkasha. Dva na teden pa kmalu nista bila dovolj. Vlaki so začeli voziti vsak dan in vsak je bil poln prospektorjev.

čim so bili člani druge skupine -koro pričrpani, da ve prva skupina za bogate zaklade zlata ali srebra.

Dospeli so do Kowkasha, nato pa odveslali po Johnson reki do velikega slapu, kjer je bilo izredno dosti rib.

Nekega dne je prišel v njihovo kempu prospektor King Doods ter povedal, da je našel zlato. Šli so pogledat ter res dobili v kremenju sledove zlata. Ozemlje so zastakali ter se odpeljali v mesto rekordar svojo najlbo.

Posledica njihovega pripovedovanja je bil eden največjih rushev, kar jih je kdaj videl Sever.

Tisti čas sta vozila samo dva vlaka iz Cochrane do Kowkasha. Dva na teden pa kmalu nista bila dovolj. Vlaki so začeli voziti vsak dan in vsak je bil poln prospektorjev.

King Doods je prodal svoj član za veliko vsoto denarja. Navzlic neumornemu kopanju in iskanju pa zlatoiskalci niso našli ne zlata ne nobene druge žlahtne kovine. Še danes se ne ve, kako je bilo s tisto rečjo.

Po splošnem mnenju je nekdo namenoma raztrosil nekaj zlate rude, na katero so se vjeli pohlepni kalini.

(Dalje prihodnjic.)

Tisti čas sta vozila samo dva vlaka iz Cochrane do Kowkasha. Dva na teden pa kmalu nista bila dovolj. Vlaki so začeli voziti vsak dan in vsak je bil poln prospektorjev.

King Doods je prodal svoj član za veliko vsoto denarja. Navzlic neumornemu kopanju in iskanju pa zlatoiskalci niso našli ne zlata ne nobene druge žlahtne kovine. Še danes se ne ve, kako je bilo s tisto rečjo.

Po splošnem mnenju je nekdo namenoma raztrosil nekaj zlate rude, na katero so se vjeli pohlepni kalini.

Tisti čas sta vozila samo dva vlaka iz Cochrane do Kowkasha. Dva na teden pa kmalu nista bila dovolj. Vlaki so začeli voziti vsak dan in vsak je bil poln prospektorjev.

King Doods je prodal svoj član za veliko vsoto denarja. Navzlic neumornemu kopanju in iskanju pa zlatoiskalci niso našli ne zlata ne nobene druge žlahtne kovine. Še danes se ne ve, kako je bilo s tisto rečjo.

Po splošnem mnenju je nekdo namenoma raztrosil nekaj zlate rude, na katero so se vjeli pohlepni kalini.

Tisti čas sta vozila samo dva vlaka iz Cochrane do Kowkasha. Dva na teden pa kmalu nista bila dovolj. Vlaki so začeli voziti vsak dan in vsak je bil poln prospektorjev.

čim so bili člani druge skupine -koro pričrpani, da ve prva skupina za bogate zaklade zlata ali srebra.

Dospeli so do Kowkasha, nato pa odveslali po Johnson reki do velikega slapu, kjer je bilo izredno dosti rib.

Nekega dne je prišel v njihovo kempu prospektor King Doods ter povedal, da je našel zlato. Šli so pogledat ter res dobili v kremenju sledove zlata. Ozemlje so zastakali ter se odpeljali v mesto rekordar svojo najlbo.

Posledica njihovega pripovedovanja je bil eden največjih rushev, kar jih je kdaj videl Sever.

Tisti čas sta vozila samo dva vlaka iz Cochrane do Kowkasha. Dva na teden pa kmalu nista bila dovolj. Vlaki so začeli voziti vsak dan in vsak je bil poln prospektorjev.

King Doods je prodal svoj član za veliko vsoto denarja. Navzlic neumornemu kopanju in iskanju pa zlatoiskalci niso našli ne zlata ne nobene druge žlahtne kovine. Še danes se ne ve, kako je bilo s tisto rečjo.

Po splošnem mnenju je nekdo namenoma raztrosil nekaj zlate rude, na katero so se vjeli pohlepni kalini.

(Dalje prihodnjic.)

Tisti čas sta vozila samo dva vlaka iz Cochrane do Kowkasha. Dva na teden pa kmalu nista bila dovolj. Vlaki so začeli voziti vsak dan in vsak je bil poln prospektorjev.

King Doods je prodal svoj član za veliko vsoto denarja. Navzlic neumornemu kopanju in iskanju pa zlatoiskalci niso našli ne zlata ne nobene druge žlahtne kovine. Še danes se ne ve, kako je bilo s tisto rečjo.

Po splošnem mnenju je nekdo namenoma raztrosil nekaj zlate rude, na katero so se vjeli pohlepni kalini.

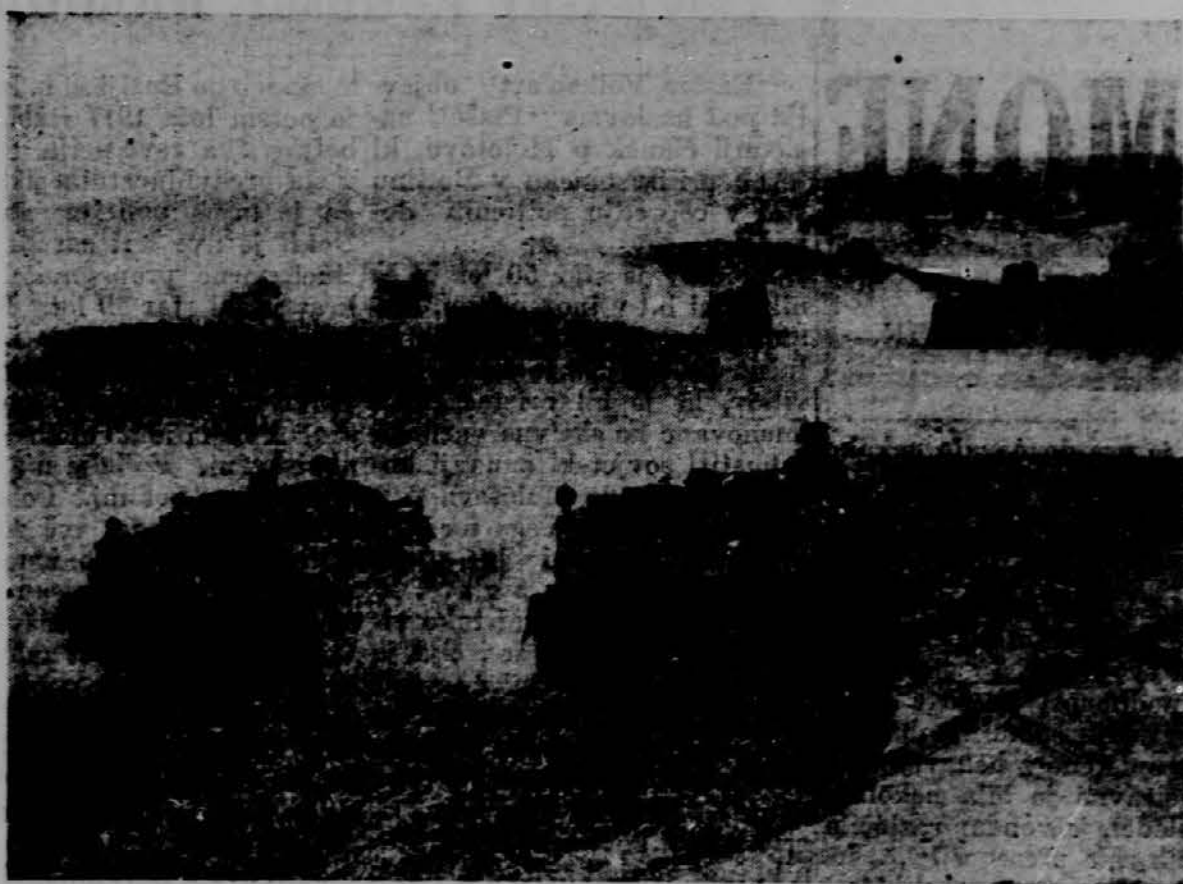
Tisti čas sta vozila samo dva vlaka iz Cochrane do Kowkasha. Dva na teden pa kmalu nista bila dovolj. Vlaki so začeli voziti vsak dan in vsak je bil poln prospektorjev.

King Doods je prodal svoj član za veliko vsoto denarja. Navzlic neumornemu kopanju in iskanju pa zlatoiskalci niso našli ne zlata ne nobene druge žlahtne kovine. Še danes se ne ve, kako je bilo s tisto rečjo.

Po splošnem mnenju je nekdo namenoma raztrosil nekaj zlate rude, na katero so se vjeli pohlepni kalini.

Tisti čas sta vozila samo dva vlaka iz Cochrane do Kowkasha. Dva na teden pa kmalu nista bila dovolj. Vlaki so začeli voziti vsak dan in vsak je bil poln prospektorjev.

MODERNA VOJNA V AFRIŠKI PUŠČAVI

Avstralski vojaki prodirajo s tanki in oklopnimi avtomobili skozi afriško puščavo v vojni formaciji. Avstraleci so bili aktivni v vseh bojih proti Italijanom v Libiji.

KANADSKI VISOKI KOMISAR

Naslednik pokojnega lorda Lloydja, kolonijalnega tajnika, je postal lord Moyne, dočim je bil imenovan za naslednika zdravstvenega ministra Malcolma McDonalda E. Brown. Malcolm McDonaldu je bila poverjena služba visokega komisarja za Kanado.

Malcolm McDonald je sin svojčasnega angleškega ministrskega predsednika. V Kanado bo odpotoval v najkrajšem času, toda ne za stalno. Pri njem bo storjena redka izjema, da bo namreč tudi kot visoki komisar obdržal svoj sedež v angleškem parlamentu.

Rojake prosimo, k o pošljejo za naročnino, da se poslužujejo — UNITED STATES oziroma CANADIAN POSTAL MONEY ORDER, ako je vam le priročno

ZANIMIVOSTI O KANADI

Pred izbruhom vojne se je Evropa za Kanado razmeroma le malo zanimala, zadnje čase pa evropski listi zelo pogosto in podrobno pišejo o nji.

Tako je na primer nedavno objavil neki slovenki starokrajski dnevnik naslednje zanimivosti:

Kanada je druga angleška puščava. Če bi prva, to je Anglija sama, oziroma angleška vojna industrija, zgrozila svoj cilj, ostane v tulu. Še vedno druga puščava. Hitler je nekoč rekel, da bo zbrisal angleška mesta. Takrat so bili nekateri skeptični. Po tragediji v Coventryju, Birminghamu, Southamptonu in Bristolu, je svet spoznal, da nemško letalstvo v resnici izpolni to grožnjo.

Seveda se pri tem tudi lahko vprašamo, ali ne bodo pravi tako vztrajna na zemljo nemška mesta: tega ne vemo, ker doslej še nobeden angleški državnik ni izrekel te grožnje.

Udarec na Coventry in druga industrijska mesta ni bil samo globoko v človeško srce sega joča tragedija, ampak tudi huda izguba za angleško vojno industrijo. Pravočasno so bile ustanovljene v Kanadi velike letalske tovarne in šole za angleške letalce.

Tako misli Anglija v Kanadi nadomestiti to, kar bi ji Nemci uničili v Evropi. V zvezi s tem je važno omeniti skupni obrambni načrt za zahodno, to je ameriško poloblo, ki je bil sklenjen 17. avgusta lanskega leta. V Evropi smo takrat bolj malo vedeli o notranjih borbah v Kanadi in USA, za in proti temu skupnemu obrambnemu načrtu. Ne smemo namreč prezreti, da je bila Kanada takrat v vojni z Nemčijo, USA pa so bile in so še nevtralne. Pa tudi v Kanadi sami so se po francoskem zlomu pokazale razneke zlasti med Francozi v Kanadi. Bali so se, da bo prišlo do pomembnega notranjega razkola, ker so med Francozi mnogi reakcionarni in avtoritarni režimom naklonjeni ljudje, ki so začeli razširjati močno protivojno propagando.

Zato je zanimivo pogledati kanadsko ustavo in njen notranji ustroj. Na ta način bomo še najbolj spoznali, če moramo s te strani grozi Angliji kak nevarnost.

Kanada je zelo velika, ima pa samo 11.200.000 prebivalcev. Osnova za kanadsko ustavo so angleško-amerikanska akta iz leta 1876, po katerih so posamezne province zvezane v federacijo, ostalo državno in politično življenje pa naj sloni na istih načelih kot na Angleškem. Kanadski parlament sestavlja poslanska

zbornica in senat. Kralja zastopa generalni guverner. V njegovem imenu daje guverner svoj pristanek za zakonske predloge. Ko je angleški kralj Jurij VI. predlanski obiskal Kanado, je vse te posle sam izvrševal. Tako je prišel v parlament, je proglasil nekaj zakonov in je, tudi sam sprejel poverilnice novega ameriškega poslanika v Kanadi.

Kanada je zveza devetih provinc: Alberta, Angleške Columbia, Manitoba, Saskatchewan, Ontario, Quebec, New Brunswick, Nova Škotske in Otokov prince Edwarda. Te province so ohranile mnogo samoupravnih pravic. Tako imajo po večini svojo avtonomno zakonodajo. Vlada v Ottawi pa ima pravico razveljavitve zakonov, sprejetih v posameznih provincah, če so proti državnim koristim, oziroma če se ne strinjajo z ustavo in državnimi zakoni.

O kanadskem prebivalstvu: V Kanadi je rojenih 8 milijonov ljudi, 1.200.000 se jih je priselilo iz drugih krajev angleškega imperija. 350.000 iz USA, ostali pa so od drugod. Po narodnosti je v Kanadi: 2.700.000 Angležev, 1.300.000 Škotov, 1.200.000 Ircev, 300.000 Francozov in 500.000 Nemcev. Kanadski Francozi, ki živijo po večini v provinci Quebec, so ohranili svoj jezik in svojo kulturo. Quebec ima nekaj posebne pravice, kot že omenjen dvodomni samoupravni parlament, ima pa tudi pravico, da sme vsakokrat poslati v skupno državno poslansko zbornico 65 članov. Druge province pa jih volijo toliko, kolikor jih po skupnem ključu odpade na število prebivalstva v dotični provinci. V nasprotju z evropskimi Francozi imajo kanadski Francozi mnogo otrok. Če bi šlo tako naprej, bo v 5 letih Francozov toliko kot vseh ostalih Kanadčanov.

Kanada je neizmerno bogata in velika. Mnogo evropskih revežev bi lahko sprejela in jih prehranjevala. Toda vrata v Kanado so zaprta. Le kakih 10.000 do 15.000 priseljencev letno sprejmejo v svoj paradiž.

V Kanadi sta dve glavni stranki: liberalna in narodno-konservativna stranka. Delavska stranka se imenuje Cooperative Commonwealth Federation. Nacionalna unija je francoska stranka z avtoritarnimi tendencami, ki je vladala v Quebecu v letih 1936 in 1939. Ko se je malo pred vojno napovedjo Nemčiji postavila proti predsedniku vlade Mackenzie Kingu, je od prejšnjih 76 izgubila 61 poslancev. Liberalci, ki so podpirali predsednika vlade in vstop Kanade

SPOPAD MED VOJAŠTVOM IN POLICIJO

Vojaki so se hoteli maščevati nad policisti, ki so prejšnji teden aretirali dva njihova tovariša.

V kanadskem mestu Quebec je stacioniran neki highlandski infanterijski polk. Prejšnji teden je policija aretirala dva vojaka zaradi ne-podolnega obnašanja. Tovariši aretiranih vojakov so policistom zapretili z esveto, češ, da ima vojaka pravico aretirati le posebna vojaška patrulja, nikakor pa ne policija.

Napetost med vojaštvom in policijo je od dne do dne narasčala, v nedeljo je pa priklopila do viška.

Proti večeru je 400 infanteristov priredilo protestno demonstracijo.

Policisti so skušali demonstrante razgnati ter so se pri tem posluževali plinskih bomb, kar je še bolj razburilo že itak razburjene duhove. Precejšnje število policistov in vojakov je bilo poškodovanih, toda noben ne resno.

Policijski načelnik Bignoutte je izjavil, da so policisti vrgli eno samo plinsko bombo, dočim zatrjujejo vojaki, da jih je bilo vrženih več.

Vojaštvu v Quebecu poveljuje podpolkovnik G. F. Berteau, ki je obenem tudi generalni

kvartirni mojster vojaškega okraja št. 5.

Mestnim oblastim je pa polkovnik obljubil uvesti natančno preiskavo ter povzročitelje demonstracije občno kaznovati.

Zaenkrat so preklicani vsi vojaški dopusti.

Fritz Heinrich ne bo interniran

Iz Rouyna poročajo, da je tamkajšnje policijsko sodišče obsodilo pred nekaj tedni Fritzja Ottona Karla Heinricha v internacijo. Zadel ga je pač usoda vseh njegovih sovrstnikov, ki so sovražni tuci.

Vsled nekega poročila kraljeve kanadske jekleže policije je pa justični minister odločil, da ne bo interniran.

Niso ga pa izpustili iz ječe v Ville Marie, kjer je zaprt, ker se je pri jesenki registraciji napačno registriral. Vpisal se je namreč kot Fred Henry. Proti njemu bo umaknjena le druga obtožba, dvignjena po kanadskih obrambnih odredbah.

Heinrich je bil članik v kajzerjevi armadi. Pravi, da je velik nasprotnik nacijev, pri registraciji je nadel napačno ime in se izdal za naturalizirane Kanadčana (kar pa seveda ni), boječ se, da bi ga ne internirali.

Postavili so se . . .

Soglasno z nekim londonskim poročilom, so se junsko obnesli člani nekega kanadskega bataljona.

Bataljon je bil stacioniran v nekem malem mestu, ki so ga nemški bombniki obstreljevali. Bomba je padla tudi na mestno bolnišnico, ki je bila kmalu vsa v planinih. Kanadčani so, ne meneč se za nevarnost, planili v goreče poslopje in vse bolnike žive rešili.

The Modern Encyclopedia

KNJIGA VSEBUJE:
22.000 RAZLAG in 1200 SLIK

Najprejša svetovna ENCIKLOPEDIJA, v kateri more vsakdo kakoršnegakoli poklica najti naloge vsake besede spadajoče v njegovo stroko.

KNJIGA VSEBUJE 1334 STRANI in JE OKUSNO V PLATNO VEZANA — SKORO NEVERJETNO JE, DA JE MOGOČE TAKO NAJPOPOLNEJŠO KNJIGO DOBITI ZA TAKO ZMERNO CENO.

CENA SAMO \$2 (Poštuna plačana.)

KNJIGARNA SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street, New York, N.Y.

Mož Simone

— ROMAN —

Francoski spisal: CHAMPOL. — Preložil: LEVSTIK.

14

Ko je šla skozi stanovanje, se ji je vse dozdevalo nekako otožno. Slučajno se je ozrla na babičino sliko, ki jo je medla jutranja zarja zavijala v blede luči; obstala je in se za trenotek zagledala vanjo. Večkrat jo je presenečala njena podobnost s tem portretom.

Mnogokrat so navdajale njeno dušo čudne primere med samo seboj in tem neznanim, že davno strobnelim bitjem, ki ji je zapustilo svojo kri, svoje poteze in svoje ime.

Obšla jo je nenadna misel, da podobnost ne sega zgolj tako daleč, temveč da tudi njeno življenje spominja babičinega, ki je bilo trdo, polno dela in prepleteno z nenavadnimi izkušnjami. Stopila je bliže. Dasiravno je bila nekoliko kratkovidna in pastel v teku časa obledela, je vendar razločila nekaj, kar jo je v njenih otroških letih zelo presenečilo.

Nad čelom je imela babica pramen popolnoma belih las, ki so razločno stopali izmed njene rjave frizure. Po sporočilu, ki so ga stari njenega očeta tolikokrat ponavljali, so ji obledeli ti lasje v nanteški ječi, kjer je bila junaško rešila življenje svoje matere s tem, da je zavzela njeno mesto in se skozi eno noč pripravljala na morišče.

"Za tiste, ki jih človek ljubi, je lahko dati življenje!" ji je dejala Simona kakor v sanjah.

Nato se je otresla svojih slutnj, češ: "Toda takšna priložnost se nudi redkokdaj; in to, kar čaka mene, je malo v primeri s tem, kar so znale storiti druge."

Zsramovala se je svoje hipne slabosti in zbrala vso svojo odločnost, da gre in k otrokom po slovo.

Madeleine ni bilo mogoče zdriniti. "Georges pa je čakal sestro s široko odprtimi očmi; in ko jo je objel in poljubil, jo vprašal šepetoma:

"Zakaj odhaja?"

"Saj veš — tvoj grem obiskat."

Zmajal je z glavo.

"To ni naravno, da nas zapuščas zategadelj, da jo obiščeš. Za tem je nekaj drugega."

In še tiše je dejal:

"Ali zaradi tistega odhajaš, kar je bilo vzrok, da je mama predčerašnjim plakala?"

"Da," je priznala ona, preveč resnicoljubna, da bi ga varala brez potrebe. "Toda vrnem se kmalu. Mama ne bo nič več plakala in vse pojde po sreči."

"Ali mi daš besedo?"

"Daj mi jo, tebi in Madeleinei."

Govorila je resnobno, čuteča svojo navezanost na tiste, ki jim je ona ostajala edina opora in edini up. In samozavest se ji je začela vračati. Igre, v kateri je zastavljena sreča njegovih dragih, človek ne more izgubiti.

Sedeča poleg očeta v kočiji, ki ju je peljala na stacijo, je brez prevleke nuke poslušala gospoda d'Avron, ki jo je poučeval, kako naj mu po najkrajši poti pošlje tistih tri tisoč frankov. Naropel je dodal:

"Ne pozabi, da jih moram imeti najkasneje v štirinajstih dneh. Dotlej bomo čakali s strahom in trepetom. Poizkusil bom sicer nekatere korake na svojo roko, toda človek si nikdar ne sme ustvarjati iluzij, zanašati pa se ne moremo na nikogar razen tvoje tete."

Dospela sta na kolodvor in dočim si je gospod d'Avron dal opraviti s prtljago, je šla Simona v čakalnico, kjer je imela dogovorjen sestanek s svojimi tovarišicami. Ni jih še bilo, toda nesto njih je zapazila Simona gospoda, v katerem je z največjim začudenjem spoznala Osmína.

"Hotel sem se posloviti od vas in vam želiti obilo sreče," je dejal. In ko se mu je Simona zahvaljevala, ganjena nad te nepričakovano pozornostjo, je povzel s trdim glasom:

"Upam, da imate dovolj poguma!"

"Mislim, da."

"Tem bolje. Moj zistem poznate, kaj ne? Resnica je prva stvar. Ne prikrivajte si, da groste tja, kjer vas ne čaka prijazen sprejem ubogo dete!"

Človek bi bil dejal, da postaja Osmínovo glas nekako nežen. Odkašljaj si je in nadaljeval naglo:

"Prihranil bi vam bil to pot, ako bi bil mogel. Toda vi veste, kam je šel ves denar, ki sem ga doslej zaslužil. Osebnim nimam premoženja, moje pisarna pa je last moje žene, in tudi ko bi mi ne branila pogodba, bi mi ne dopuščala vest, dotakniti se tudi le belica, ki je dediščina tega ubogega bitja."

Ta namigljaj na gospo Osmínovo, ki je nihče ni videl in nihče ni govoril o nji, je presenetil Simono ravno tako, kakor ostale odvetnikove besede.

Doslej se ji ni bilo dozdevalo, da je obdarjen s tako nežnim sreem in tako neizmerno plemenitostjo. Toda Osmín ni bil človek praznih besed in ako je govoril tako, je bilo dokaz, da bi bilo njegovo prijateljstvo v resnici zmožno celo denarne živte.

"Škoda, da v takšnem slučaju dobri nameni ne nudijo nikake pomoči," je nadaljeval. "Treba je denarja, takoj in za vsako ceno. Ne potrebno je že vnaprej vznemirjati vaše stariše, toda saj veste..."

Simona ga je razumela.

"O, posrečilo se mi bo! Gotovo se mi posreči!" je Simona vzkliknila z navdušenjem.

Razgovor je prekinil gospod d'Avron, ki je prišel skorro brez sebe.

"Tu je tvoja karta in listek za prtljago," je dejal Simoni. "Vlak je tu in dame so prišle, v zadnjem trenutku. Komaj je še čas, da vstopite."

Hitel je nasproti popotnicam, ki, prišle iz samotana, sredi kolodvorskega vrveža niso vedele kod ne kam.

Učiteljica angleščine, dolga, ploščnata, suha in nelepa, brez form in brez dolocene starosti, je bila v svojem tesnem plašču precej podobna dežniku v kotu.

(Nadaljevanje prihodnjaj.)

Sovjetski komisar Molotov

"Basler Volksblatt" objavlja pod naslovom "Plašč" naslednji članek o Molotovu, ki je ob priliki obiska v Berlinu stal v ospredju političnih dogodkov:

Molotov je star 50 let in še nikoli ni bil v inozemstvu. Komunistični stranki pripada že točno 33 let. Ko je moral Litvinov, ki je bil pristaš takimi imenovane kolektivne varnosti zapustiti sovjetski zunanji komisarijat, je za Molotova prišla njegova era. Tega mloža, s krepkimi rameni in pleči, majhne postave in z glavo, ki bi zahtevala še enkrat tako visoko telo, ki povrh še jeclja, je Jožef Stalin smel mirne vesti postaviti na to važno mesto, ne da bi se mu bilo treba bati, da bo njegov blesk zasenčil prve zvezde. Molotov namreč ni tisti blesteči govornik in družabnik, tudi ne tisti zviti diplomat, kot je bil Litvinov, o katerem se je mnogokrat več govorilo, kot pa o Stalinu. Molotov tudi ni obul lakastih čevljev, ko je stopil na mednarodna tla. En sam poklon je napravil kapitalističnim družabnim predpisom: svojo šofersko čepico je zamenjal z mehkim črnim klobukom.

Molotov je bil zmerom Molotov. To sicer ni važno, ko enkrat vemo, da so se vse pomembnejše sovjetske osebnosti obdale s plaščem tujega imena. Stalin je bil prej Džingišvi, Trocki — Bronstein, Ljening — Ulianov. Molotov pa se je pisal Škrjabin. Bil je sin malega pokrajinskega nameščena v Kukardiju v guberniji Viatka. Edina želja njegovega očeta, ki nikdar ni imel dosti denarja, je bila, da bi svojega sina dal študirati, da bi postal kaj boljšega. Fant je pridno študiral, je kazal, da je talentiran in da ima izredno dober spomin. Ko je bil star 16 let, mu je neki njegov tovariš nanašil v žep revolucionarne okrožnice, ki so v njegovih možganih povzročile tolikšno navdušenje, da se je takoj vpisal v komunistično stranko. To je bilo leta 1906, ko je bilo pripadništvo h komunistični stranki že zvezano z življenjsko nevarnostjo.

Leta 1909 se je Škrjabin že pisal Molotov. Prihajal je od neke tajne seje, ki jih je po nesrečnem uporu leta 1905 bil

lo mnogo po Rusiji in iz katerih je potem leta 1917 izšla tudi boljševiška revolucija. Kljub vsem predvidnostnim ukrepom sta je tajna policija zalotila. Dobil je dve leti zaradi revolucionarne propagande. Takrat je bil star 19 let. Komaj je prišel iz ječe, se je že spet pojavil v Petrogradu, kjer je v glavnem deloval na vseučilišču. Ponoči je bil stavec v tajni tiskarni. Policija mu je bila vedno za petami. Leta 1911 pa tega ni mogel več zdržati. Izstopil je iz Politehničnega zavoda, kjer je bil vpisan in začel živeti podzemsko življenje. Leta 1912 so ga spet zalotili in zaprli, toda on je pobil jetniškega čuvaja in pobegnil. Tri leta ga je policija iskala, toda Molotov je imel čudovit dar, da se jim je vedno znal izmika. Mnogokrat je moral spreminiti svoje ime, mnogokrat si je nataknil brado ali brke, ali oboje, mnogokrat je menjal očala. Toda v drugem letu svetovne vojne pa so ga le spet prijeli, zaprli, obsodili in odgnali v Sibirijo. Toda celo v rudnikih v Irkutsku je razširjal revolucionarne misli. Nekoga večera, ko so robijaše postrojili in jih klicali po imenu, Molotova ni bilo. Iskalo so ga vsepovsod, v Petrogradu, v Moskvi itd. Nikjer ga niso našli. On pa je s svojim 10 let starejšim prijateljem Stalinom mirno sedel v Londonu, kjer se je udeleževal komunističnega kongresa, ki je bil v neki anglikanski kapelici. Še en revolucionar je bil takrat med njimi. Pisal se je Vladimir I. Ulianov. Ta je postal Ljening.

Stalin in Molotov sta se navzlic temu, da je bila na njuno glavo razpisana denarna nagrada, vrnila nazaj v Rusijo, kjer sta začela s silno agitacijo. Ko je revolucija tudi res izbruhnila v novembur 1917, je bil Molotov star 37 let. Takrat je bil Kerenski na oblasti, toda Stalin in Kamenev, ki sta se nahajala v Sibiriji, sta se že vrnila. Ko je Stalin prišel do moči, je postal Molotov drugi tajnik komunistične stranke. Takrat se je začelo tesno sodelovanje med prvim in drugim tajnikom, to se pravi, med Stalinom in Molotovom. Ni verjetno, da Molotov tudi tako dela, kakor Ždanov, ki je zvito in pretkano vedno stavil na prve

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana s debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge nasloboce, kjer je kaj naših rojakov nastojenih. Zastopnik bo Vam izročil potrdilo za plačano naročnino.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Lauslin

COLORADO:

Pueblo, Peter Oull, A. Saffis

Walsenburg, M. J. Bayak

INDIANA:

Indianapolis, Frank Zupančič

ILLINOIS:

Chicago, J. Berča

Cicero, J. Fabian (Chicago, Osovo in Illinois)

Joliet, Jennie Bambich

La Salle, J. Spellic

Mascoutah, Frank Augustin

North Chicago in Waukegan, Mosa

Warick

MARYLAND:

Kittimiler, Fr. Vedopivo

MICHIGAN:

Detroit, L. Plankar

MINNESOTA:

Chisholm, J. Lukanich

Elly, Jos. J. Penhal

Evelith, Louis Gould

Gilbert, Louis Vemal

Hibbing, John Povis

Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA:

Roundup, M. M. Pastas

Washoe, L. Champs

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Brooklyn, Anthony Svet

Howard, Karl Marinka

Little Falls, Frank Mack

OHIO:

Barberton, Frank Froha

Cleveland, Anton Bobek, Chas. Kar

Ingur, Jacob Resnik, John Stajnis

Gilard, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Kundo

Youngstown, Anton Kihali

OREGON:

Oregon City, J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Bessmer, John Jevnikar

Conemaugh, J. Brozovec

Coverdale in okolica, Mrs. Ivan

Export, Louis Zupančič

Farrell, Jerry Otkun

Forest City, Mosh Kanda

Fr. Blodnikar

Greensburg, Frank Novak

Homer City, Fr. Ferencak

Imperial, Vence Palcich

Johnstown, John Palcich

Kraya, Ant. Tancoli

Luzerne, Frank Baloch

Midway, Jos. Šest

Pittsburgh in okolica, Philip Pregar

Steelton, A. Hren

Turtle Creek, Fr. Škafar

West Newton, Joseph Jovan ...

WISCONSIN:

Milwaukee, West Alila, Fr. Šest

Sheboygan, Joseph Kahan

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tancos

Diamondville, Joe Balcha

Vsak zastopnik ima potrdilo za svo

to, kakor je prilož. Zastopnik topla

priglasitev.

UPRAVA "GLAS NARODA"

VABILO

Uljudno vabimo vse rojake od blizu in daleč na

Plesno Zabavo

v WILCOX, PA.

Ker je ravno pred pustom, zato pridite vsi, stari in mladi.

Začetek ob 8. zvečer.

Igral bo

FRANK MALJOVEC

ORKESTER

ga konja, marveč, da je Molotov sam prepričan o pravilnosti politike, ki jo hoče Stalin. Ko je Rikov pred leti na še do danes nepojasnjen način 'izginil', je Stalin na njegovo mesto kot predsednika sovjeta narodnih komisarjev postavil Molotova. Toda Stalin ga je vedno uporabljal tam, kjer ga je najbolj potreboval.

Molotova žena Olga Karkovska, je tudi na zelo važnem gospodarskem mestu. Najprej je bila nameščena v neki tovarni proizvodov za lepote, kjer je pokazala velike sposobnosti kot organizatorica. Danes vodi 17 takšnih tovarn, ki vse izdelujejo proizvode za lepševanje polti sovjetskih žensk. Pred 4 leti so Olga Karkovsko poslali na specializiranje v Ameriko, da bi svoje proizvode spravila v sklad z modernim okusom. Vrnila se je z geslom: Sredstva za lepševanje niso luksuz, ampak potreba! Pri sovjatih doma so jo ženske sprejele z velikim navdušenjem. V zadnjih letih je res spremenila zunanji videz žensk boljših boljševiških p'asti. Po vsem sovjetskem časopisu je takrat razposlala reklamo: "Vjačeslav dela za boljševiško dušo, jaz pa za boljšeševiški obraz."

Obupen položaj vinskega trgovca

V Columbus, Ohio je imel Byron Goldsmith moderno urejeno vinarno, katero je pa te dni zaprl. Zaprl jo je zaradi vojne, četudi je mesto Columbus oddaljeno par tisoč milj od vseh sedanjih bojišč. Časnikarjem, ki so poizvedovali o vzrokih njegove nenadne odločitve, je rekel Goldsmith:

— Mogoče mi ne boste verjeli, če vam povem, da me je vojna uničila, četudi je to gola resnica. Najprej je izbruhnila vojna na Špankem. Meščani Columbusa so držali z republikanci in niso hoteli več piti vina, ki ga je pošiljal fašist Franco v Ameriko. Nato je začel Hitler rogoviliti. Kakor bi odrezal—nihče več ne vpraša po renskem (to je nemškem) vinu. Za Hitlerjem je stopil v vojno Mussolini. Od takrat moji odjemalci ne pijejo več laškega vina. Francoških vin ni mogoče dobiti v Ameriko. Ko je Italija zablokirala Grško, je ponehal eksport grških vin. Madžarska vina ni več v Ameriki za dobiti, istotako tudi ne portugalska. Drugega mi torej ni kazalo kot trgovino zapreti.

Poročilo ne omenja, čemu Goldsmith ne prodaja domačega vina. Najbrž je v vinoro-

PESMARICA "Glasbene Matic" Uredil dr. Josip Čerin Stane samo \$2.—

To je najboljša zbirka slovenskih pesmi za moški zbor. Pesmarica vsebuje 103 pesmi. — Dobite jo v Knjižarni Slovenic Publishing Co., 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

SLOVENSKO - AMERIKANSKI

Koledar 1941

Pestra zbirka kratkih povesti, zanimivih člankov in poljudnih razprav iz zgodovine, zemlje- in narodo-pisja; kratkih zanimivosti iz vseh dob in delov sveta... Informativna knjiga za vsakega rojaka, ki zasleduje svetovne dogodke.

Citajte zanimiv članek: "O LOVU IN LOVCIH," ki ga je spisal Fr. Troha.

Slovenic Publishing Company

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Cena 50c

Vsoto lahko pošljete v znakah po 2 os. 8 cente, če prebivate v Združenih državah.

Posebna priloga:

Trije zemljevidi v barvah: EVROPA LETA 1914; EVROPA PRED SEDANJO VOJNO; EVROPA L. 1940

NAROČITE GA ŠE DANES

Slovensko-Amerikanski Koledar za l. 1941, Velika Blaznikova Pratika za l. 1941, in Priročni Atlas (38 barvanih zemljevidov) — vse skupaj \$1.

dni državi Ohio sleherni dobro preskrbljen z domačo kapljo.

sedemdesetletni sin iz prvega zakona.

O VOJNEM CILJU.

Milanski "Il Popolo d'Italia" pravi v nedavnem svojem uvodniku:

Berlinska pogodba, ki so jo podpisale Italija, Nemčija in Japonska, je začetek nove faze velikega svetovnega spopada.

Mlad narodi se bore za znano nad staro hegemonijo ter postopajo v interesu vsega sveta ter njegove bodoče omike. Italija je bila v prejšnji vojni zelo ponižana, danes pa je po zaslugi duceja postala glavni činitelj zgodovine. Fašizem je začel vojno proti ogromnemu številu buržujskih utopij, za katerimi se je skrivala tiranija kapitala. Borecem osi niso potrebni filozofi, niti varljive utvare, zemeljskega raja, marveč odločna volja, da se zrušijo večerajšnji gospodarji, na kar bo mistična usoda našega imperija združila vse narode okoli svoje moči in okoli naše luči.

Kakor je nekoč obstajala grška doba fašistične omike, tako bo sedaj nastala doba fašistične omike. Misli kaj drugega, pomeni grešiti. To je edina gotova stvarnost, ki nas mora navdihati, vse drugo je gola utopija.

Kakor je nekoč obstajala grška doba fašistične omike, tako bo sedaj nastala doba fašistične omike. Misli kaj drugega, pomeni grešiti. To je edina gotova stvarnost, ki nas mora navdihati, vse drugo je gola utopija.

Kakor je nekoč obstajala grška doba fašistične omike, tako bo sedaj nastala doba fašistične omike. Misli kaj drugega, pomeni grešiti. To je edina gotova stvarnost, ki nas mora navdihati, vse drugo je gola utopija.

Kakor je nekoč obstajala grška doba fašistične omike, tako bo sedaj nastala doba fašistične omike. Misli kaj drugega, pomeni grešiti. To je edina gotova stvarnost, ki nas mora navdihati, vse drugo je gola utopija.

Kakor je nekoč obstajala grška doba fašistične omike, tako bo sedaj nastala doba fašistične omike. Misli kaj drugega, pomeni grešiti. To je edina gotova stvarnost, ki nas mora navdihati, vse drugo je gola utopija.

Kakor je nekoč obstajala grška doba fašistične omike, tako bo sedaj nastala doba fašistične omike. Misli kaj drugega, pomeni grešiti. To je edina gotova stvarnost, ki nas mora navdihati, vse drugo je gola utopija.

Kakor je nekoč obstajala grška doba fašistične omike, tako bo sedaj nastala doba fašistične omike. Misli kaj drugega, pomeni grešiti. To je edina gotova stvarnost, ki nas mora navdihati, vse drugo je gola utopija.

Kakor je nekoč obstajala grška doba fašistične omike, tako bo sedaj nastala doba fašistične omike. Misli kaj drugega, pomeni grešiti. To je edina gotova stvarnost, ki nas mora navdihati, vse drugo je gola utopija.

Kakor je nekoč obstajala grška doba fašistične omike, tako bo sedaj nastala doba fašistične omike. Misli kaj drugega, pomeni grešiti. To je edina gotova stvarnost, ki nas mora navdihati, vse drugo je gola utopija.

Kakor je nekoč obstajala grška doba fašistične omike, tako bo sedaj nastala doba fašistične omike. Misli kaj drugega, pomeni grešiti. To je edina gotova stvarnost, ki nas mora navdihati, vse drugo je gola utopija.

Kakor je nekoč obstajala grška doba fašistične omike, tako bo sedaj nastala doba fašistične omike. Misli kaj drugega, pomeni grešiti. To je edina gotova